

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Din pildele altora

Invățături culese dintr'o scrisoare primită dela doi muncitori români din Franța

Aici în Franța, fieștecare muncitor are gazetă, care-i umblă de două ori pe săptămână și o plătește pe înainte. Cine nu știe ceti franțuzește, fiind străin, gazetă tot are, că o cetesc copiii de școală și le spun și părinților ce se întâmplă în lume.

Francezii sunt oameni cinștiți. Aici nu se fură unii pe alții. Am văzut în toamnă sămănând grâu cu mașina. Au venit însă ploii și nu s'a putut sămăna tot. Într'un loc au rămas 4 saci de grâu nesămănat, pe cari omul nu i-a dus acasă, ci i-a așezat sub un pom, la 6 metri de parte de drum, acoperiți cu o ponivă. Și au stat acolo trei zile și trei nopți, fără să se atingă cineva de ei.

Merele cari cresc și se coc afară în hotar, când sunt culese stau cu sacii câte două săptămâni, unde se adună, și nu le fură nime.

Furca de fier, când lucră oamenii la fân, rămâne acolo 3 ori 4 zile și nu pierd, că nu o atinge nimenea.

Așa de ar fi și la noi, ar fi tare bine. Nu zic că pe la orașe nu se mai întâmplă furturi și lucruri slabe, dar în Franța, între țărani, nu se fură.

Țăranii francezi sunt oameni foarte muncitori. Ori avut ori sărac, iarna-vara la 4 ceasuri dimineața e sculat, rânește la vite, le dă de mâncare, le țesală. La ora 6 prânzește, apoi lucră afară la câmp, uneori și Dumineca până la amiază, dar numai dela război încoace.

Femeile tot așa muncesc la agricultură ca și bărbații.

Acasă, la noi în România, oamenii sunt mult mai hodiniți, ales iarna. Când aici, în Franța, oamenii sunt de mult la treabă, ai noștri atunci se întorc pe altă dungă și se ceartă cu femeile că oare se face ziuă, sau ba. La noi nici n'au oamenii ceas în casă, că nu dau bani pe asemenea unelte, ci se îndreaptă după ceasul cocoșului. Dar cocoșul când e vremea moale mai sminteste și el călindariu, că-i făptură și el ca și omul.

Cari am venit aici la muncă, muncim și noi mai mult și mai greu, ca Francezii, că dacă nu, n'avem spor, nici câștig. Acasă era mai ușor, însă și năcazurile mai multe. Cine vrea să aibă bani albi pentru zile negre, trebuie să bată străinătățile.

Omul harnic face ispravă oriunde. Bine ar fi să mai învățăm și noi câte ceva de prin alte țări, unde nu-i pământul așa de darnic cum e pe la noi, dar prin învățatură bună și prin rânduială oamenii trăiesc mai mulțumiți.

15 Ianuarie

Simion Buda și Florian Sipa din Franța

Cum s'a vindecat arhiepiscopul dela Cartaginea. Arhiepiscopul romano-catolic din Cartaginea (Africa) înalt Preasfințitul Lemaitre a avut o foarte grea boală de stomac și de mațe, pentru vindecarea căreia s'a supus mai de multeori la operații. Pe urmă doctorii i-au declarat că nu se mai poate vindeca deoarece atât i-au slăbit de mult mațele încât în curs de câteva zile i-se vor sparge și va trebui să moară. Arhiepiscopul a luat parte în ziua de 3 August 1925 la străpunerea osemintelor fericitei Bernadeta Soubirous, căreia i-s'a arătat de atâtea ori la Lourdes Preacurata, și rugându-se foarte cu mare încredere a simțit deodată că este vindecat. Acelaș doctori cari i-au declarat mai înainte că nu se mai poate vindeca, i-au declarat acum vindecat deplin. Această minune înaltpreasfințitul a descris-o și a fost luată ca dovadă la declararea de sfântă a fericitei Bernadeta.

Vecinii și frații de peste hotare

Dela sfârșitul războiului și întemeierea noului Stat român, în nenumărate rânduri cărmuirea țării noastre, ea și însuși Regele, au declarat că România e țară pașnică și că nu se mai gândește în viitor la războiu. Noi, cu vrednicia și voința noastră, și cu ajutorul dreptății marilor aliați, ne-am văzut adunate, într'o singură țară, toate regiunile locuite de români. Astfel ne-am văzut împlinit idealul național, și nu mai avem motive să unelțim împotriva păcii.

Este adevărat că prin granițele de azi încă nu închidem în România pe toți frații noștri. Câteva sute de mii ne-au rămas în Rusia, Jugoslavia, Ungaria, fără a mai pomeni pe cei din Macedonia, și, peste tot, din peninsula bal-

canică. Dar noi ne dăm seama că aceștia, locuind resfirați, între alte popoare, nu ar mai putea ajunge să trăiască laolaltă cu noi, decât dacă s'ar muta în România. Și suntem mulțumiți dacă ei, acolo unde sunt, pot să-și păstreze limba și legea, adică viața lor națională.

Prin contractele de pace au fost obligate toate țările, să dea libertățile cuvenite minorităților lor, și dacă toate Statele ar ținea această îndatorire așa cum o ținem noi, am fi prea mulțumiți cu soarta fraților noștri de peste hotare.

Dar vecinii noștri nu sunt de-o părere și de-un gând cu noi în nici un chip. Nu numai că se declară nemulțumiți cu contractele de pace, ci se asmut mereu pentru noi războaie, și asmut și pe alții. Și chiar oamenii cu răspundere din țările lor, cărmuirile lor. Ele susțin asociații „naționaliste“ și „patriotice“, cari n'au altă treabă, decât să nu-l lase pe propriul lor popor să se liniștească cu granițele la cari au ajuns, și să atace pe vecinii lor în felurite chipuri.

Se știe ce zarvă fac și în străinătate acești vecini. Dar nu poate scăpa nici străinul care le vizitează țara, de asaltul pe care-l dau aceste asociații și chiar guvernele, pentru a-l convinge de dreptatea cauzei lor.

Așa s'a întâmplat de curând în Ungaria, unde s'au adunat cercetașii străini; așa în Bulgaria, când cu vizita fostului ministru-președinte francez Heriot.

În chipul acesta vecinii noștri pe două căi unelțesc împotriva păcii: odată cerând alte granițe, și a doua oară cercând să stârpească pe românii rămași între ei.

Noi nu visăm să cucerim pe acești români și să-i alipim la România. Dar nici moartea lor nefirească nu o putem îngădui, — și dacă noi ne purtăm omeneste și creștinește cu bulgarii și ungurii dela noi, așteptăm aceeași purtare dela ei față de frații noștri. — Altfel s'ar putea, că toată dorința noastră de pace să fie zadarnică, și să plătim și noi cu aceeaș monedă.

Dela Secțiile „Astrei“.

Creșterea copiilor

În apostolul Duminicii vameșului și a fariseului (II. Timoteiu 3, 10—15) spune sf. apostol Pavel: »Dară tu petreci în cele ce ai învățat și cari îți sunt încredințate, știind dela cine ai învățat, și fiindcă de copil știi sfintele Scripturi, cari pot să te însușească spre mântuire prin credință, care este în Hristos Isus!»

Din aceste cuvinte vedem, că sf. Timotei a avut o creștere aleasă și creștinească, știind sfintele Scripturi încă de copil.

Bine ar trebui să ne înseamnă, mai ales aceia, cari avem și copii, aceste cuvinte mai ales acuma, în zilele noastre, când atâția inși nu vreau să-și crească copii creștinește.

Nu voiu uita niciodată ceea ce am cetit de curând despre doi osândiți la moarte. Unul dintre ei a spus înainte de moarte următoarele: »Aceasta am s'o mulțumesc încăpăținării și răutății mele, că n'am voit să merg cu mama la biserică și n'am voit s'o ascult când îmi spunea: lasă, fătul meu, fetele, că nu-s de tine. Am mers apoi ca lucrător într'o fabrică, unde n'am auzit dela muncitori altceva decât: nu-ți mai bate capul cu biserica, aceea-i o prostie«. — Al doilea osândit a spus ca câteva ore înainte de a fi executat: »De când am scăpat dela școală și am intrat ca muncitor la fabrică, n'am mai fost la biserică și nici nu m'a îndemnat nime să mă duc».

Împăratul Don Pedro al Braziliei,

mort la 1834 a întrebat înainte de moarte pe medicul care-l îngrijea, dacă are copii. Când medicul i-a răspuns: »Da, Maiestate, am șase copii«, împăratul îi zise: »Să-ți dau un sfat, sfatul unui împărat, care se află pe patul de moarte: Crește-ți copiii cât mai religios. Eu n'am avut acest mare noroc, de aceea am suferit atâta în viață. Pe când omul religios este fericit, pentru că crede în Dumnezeu, care-l mângăie în necazuri și-l ridică din desnădejdi«.

Ași dori foarte mult ca aceste cuvinte ale acestor trei oameni ce se aflau pe patul de moarte să le citească și audă cât mai mulți și să-și dea seama, că omul pe patul de moarte nu mințește nici nu se prefăce, ci este mai sincer ca totdeauna.

Așadar e bine să dăm educație sau creștere cât mai religioasă copiilor noștri. Căci care este țânta omului pe pământ? Munca și câștigul, ca să aibă cât mai multe plăceri pe acest pământ? Oare numai aceasta să fie țânta noastră, ca să devenim mai dobitoace decât dobitoacele? În cazul acesta au toată dreptatea ceice spun, că în școală oamenii nu trebuie decât să-și cultiveze mintea, și de aceea nu lasă să se propună religia în școli. Învățătorul Lombroso și Pedagogul Pestalozzi spunea despre cei crescuți în forma aceasta că-și ascut mintea ca să poată tăptui cât mai multe rele. De aceea mulți dintre criminalii de astăzi sunt oameni cu multă școală, cari se pare de fapt, că numai de aceea au învățat, ca să știe mai bine fura și ucide.

Iată pentru ce trebuie să învățăm cât mai multă religie și să ne potolim cât mai bine patimile. Fără de potolirea patimilor omul este mai rău decât animalul, iară potolirea patimilor numai religia ne poate învăța.

Părinții cari nu-și cresc așadar copiii cinstit și creștinește, cari având școli confesionale și-i dau la alte școli potrivnice religiei noastre, își omoară copiii cu mâna lor proprie.

Acasă apoi părinții să-și supravegheze bine copiii, iar la caz, că greșesc să-i pedepsească. Iov din Vechiul Testament avea zece copii, șapte feciori și trei fete. Și i-a crescut pe toți în cea mai curată credință, cu toate acestea însă zilnic îi alegea, nu cumva să facă vreun păcat, iar dimineața când aducea jertfă Domnului, făcea zece focuri, pentru fiecare copil câte unul, că nu cumva să fi vătămat vreun copil al său pe Domnul, iară Domnul Dumnezeu să rămână neîmpăcat. — Ce bine ar fi dacă fiecare părinte s'ar ruga zilnic, asemenea lui Iov, pentru copiii săi.

Doamna de Genlis, o vestită scriitoare franceză, a mers odată în Anglia, unde a făcut cunoștință cu învățătorul Burke. Aceasta s'a întâmplat în vremea revoluției franceze, pe la anul 1789. Doamna Genlis, văzând copiii Englezilor a trebuit să recunoască, cumcă erau mai bine crescuți decât ai Francezilor. »Oare este taina creșterii voastre?« îl întreabă Dna Genlis. »Arborii din parcul St. James«, răspunse Burke. Dna nu a înțeles ce voia să spună marele învățat. Atunci Burke o luă de braț, o duse până la parcul St. James și o conduse pe o cărare bine bătută până la un desiș de mesteacăn, de unde rupându-i o nua i-o întinse zicând: iată taina creșterii noastre! Da, într'adevăr, Englezii foloseau nu numai atunci ci și astăzi încă nuielele de mesteacăn la creșterea copiilor.

Iată ce se spune în pildele lui Solomon despre aceasta: »Celce nu se îndură de toiag, urește pe fiul său; iară cel ce-l tubeste, îl ceartă cu deădinsul« (13, 25) și »Bătăile și muștrările dau înțelepciune; iară pruncul cel ce umblă după voia sa, rușinează pe părinții săi« (29, 15). Iară la înțelepciunea lui Isus fiul lui Sirach cetim: »Calul neînvățat se face nesălmic, iară fiul slobod se face obraznic. Hărănești pe fiul tău și te va înfricoșa, joacă-te cu el, și te va întrista. Nu râde cu el, ca nu împreună cu el să te doardă, și mai pe

Foiața „UNIRII POPORULUI“

Floarea Patimilor Sfinte

— Sf. Gavril, călugărul pasionist —

(Urmare)

Tot atunci se îmbolnăvește și piea jertfă holerei sora sa Maria, ființa cea mai dragă inimii lui. Lovitura aceasta îl sguđuie. Plânge cu lacrimi amare. Se desmeteceste din somnul ce-l copleșise. Ca într'o luire de fulger li scapără pe dinaintea ochilor sufletești adevărurile veșnice pe cale de-a fi date uitării. »Suntem ca apa ce se scurge« reflectează el adânc întristat, împrumutând cuvintele Scripturii. »Trece chipul lumii acesteia; omul piere ca umbra și ca icoana unui vis... Abia-s câteva zile de când soră-mea era un boboc încântător; se bucura de-o sănătate înfloritoare, și se a devenit ea acuma?... Ridicați lespedeau ce-o acopere și priviți-o: n'o să vedeți nimic altceva decât o grămadă de puroiu!«

Cândul călugăriei se instăpânește de nou deasupra lui. Se destăinuie și tatălui său. Acesta însă, după trecerea răstimpului de doliu, îl poartă iarăși pe la teatru și pe la serate. Și iarăși se pare că n'are să se aleagă nimica din juruințele de ieri, de alaltăieri. Căde-se cu adevărat să strigăm uimiți: Mărire îndelungrăbdării tale Doamne!

Ziua hotărâtoare, în sfârșit, vine însă, și ea. În Spoleto era obiceiul ca de întropirea praznicului Adormirii Preacuratei să fie purtată în procesiune o icoană de-a Maicii Sfinte, dăruită cestății de împăratul Frideric Barbarosa; icoană de proveniență răsăriteană, din vremile de urgie iconoclastă sau musulmană.

Suntem în 1856. Francisce se amestecă și el în mulțimea evlavioșilor, ca simplu privitor. Se uită la chipul Mariei și se cutremură: Ne-prihănită îl privia cu iubire și i-s'a adresat limpede, hotărît, convingător: »Francisce, lumea nu mai e pentru tine; tu caută să intri în mănăstire«.

Glasului acestuia ce-i venia, din rânduiala Domnului, prin rostul Preacuratei, nu i-se mai împotrivesc. Nu-și tradează numai decât planul, de data asta nestrămutat, de a părăsi lumea, dar ia toate măsurile să nu-l mai poată robi duhul ei. Pe sub îmbrăcămintea rămasă tot așa de aleasă ca pân'aci se grijește însă să se încăingă cu briu de carne. Seara însoțește pe tatăl său la teatru, dar sub pretext că se suie în lojele de sus la niște prieteni, se furișează în catedrala din apropiere să se închine la icoana Maicii Domnului.

Între timp se sfătuisă cu păr. Bompiani, duhovnicul său; face scrisorile de lipsă ca să fie primit în tagma călugărească a pasioniștilor; cere, și după destule târâgâmiri, primește învoirea tatălui său. În ziua de 5 Sept. 1856 ia parte la serbarea împărțirii premiilor dela

colegiul din Spoleto. În calitate de președinte al academicienilor, el ține cuvântarea de răgoare. E îmbrăcat cu un gust și cu o eleganță ireproșabilă; par'că mai elegant ca oricând. Dela frizură și până la ghețe totul e îngrijit cu atâta fineță, cât să nu-ți mai iai ochii dela el.

Discursul a fost și el, o splendorre. De legatul apostolic, în admirația-i neprefăcută (ca întreg publicul vrăjit formal, de altfel) întorcându-se spre dl Possenti, ce stătea lângă el, l-a felicitat cu căldură: »Dacă fiul D-Tak ar fi acum aici, l-ași îmbrățișa eu înainte D-Voastră«.

A doua zi, des de dimineață, Francisce Possenti, întovărășit de fratele său, P. Louis călugăr dominican, părăsise orașul, în trapa domol al cailor, cu menirea: casa de novici a călugărilor pasioniști, din Morrovalle. Colegii săi de cursuri au făcut ochii mari la vestea neașteptată ce le-o aducea părintele profesor, surprins și el: »Știți nouțatea zilei? — Jucășul nostru e novice pasionist«.

În atelierele Spiritului

Nu făcine îi chemat de Domnul spre viața de mănăstire. »Spiritul suflă unde-i e voia«. Fericiți sunt însă cei aleși pentru stăruințeresc al călugăriei, și mai fericiți sunt ei cari urmează în grabă șoaptele Spiritului și petrec viața, de când începe să imbobocească și până în sfârșit, între ziduri sfântite de căr-

urmă să-ți străpezească dinții. Nu-i da lui volnicie la tinerețe și nu trece cu vederea greșelile lui. Pleacă grumazul lui la tinerețe și frânge coastele lui până e prunc, ca nu cumva învârtosându-se să nu te asculte. Ceartă pe fiul tău și-l fă să lucre, ca să nu se pollencească întru rușine» (30, 8—13).

Un păstor de capre foarte cinstit și credincios s'a trezit, într-o bună zi, în temniță. Nu-și putea da el nici cum seama, pentruce l-au închis. A treia zi, după ce se gândi în toată forma și nici cum nu se putea dămiri, care să fie cauza pedepsei pe care o suferă, îl chemă judecătorul și-l întrebă ce a făcut. »Nimica«, răspunse păstorul, »trebuie că ați voit să dețineți pe altul și l-ați confundat cu mine«. »Ba n'am confundat pe nime, că chiar D.-Ta ești pe care te căutam, ca să te pedepsim. Până cântai din fluer și te gândeași la cei de acasă, caprele tale au trecut gardul în grădina aceasta frumoasă și au făcut pagube de zeci de mii de Lei. Fiindcă tu însă nu ai nici o avere, va trebui să stai în temniță și să lucrezi din greu până nu se va plăti întreaga paguba«. — Cam astfel de cuvinte vor auzi dela judecătorul cel veșnic și părinții aceia ai căror copii vor face prea multe rele.

Părinții cari au copii rău crescuți să-și aducă aminte, că marele arhieru Heli din Vechiul Testament a avut doi copii rău crescuți, pe Ofni și Fines, cari au smintit poporul prin fărâdelegile lor și de aceea au primit pedeapsă dela Dumnezeu nu numai ei ci și tatăl lor și întreg neamul lor. Amândoi căzură adecă în aceeași zi în războiu, ceea ce auzind tatăl lor, căzu mort la pământ, iară toți urmașii lui fură excluși dela arhierie, rămânând oameni de rând și săraci.

Astfel pedepsește Dumnezeu creșterea rea a copiilor, încă în lumea aceasta, d'apoi încă în cealaltă?

Părintele Iullu

La noi

DI C. Argetolanu prezice o prăbușire grabnică a guvernului.

În ziua de 14 Ianuarie s'a ținut ședința comitetului central a »Uniunii Agrare« de sub conducerea dlui C. Argetolanu, fost ministru. D. Sa a arătat că la alegerile acestea s'au furat urnele, au fost oprite sate întregi de a veni la vot, s'au furat cărțile de alegător iară alegătorii au fost terorizați și înfricați. A spus apoi: tralm momente decisive. Trebuie să sau o înțelegere între partide, sau o dictatură. Avem un guvern prea slab pentru o situație mult prea grea. Guvernul se va prăbuși prin propria-i slăbiciune.

Păr. I. Moța a fost eliberat din închisoare

Păr. I. Moța, protopopul ortodox al tractului Orăștie, întemeietorul și susținătorul gazetei populare a fost deținut pentru a doua oră fiindcă feciorul S. Sale este un membru de seamă al »Gărzii de fier«. Aproape toți cărturarii județului Hunedoara au iscălit o cerere către dl prim-ministru Gh. Tătărașcu, în care se roagă să binevoiască al elibera pe păr. I. Moța din închisoare, fiind om bătrân și nevinovat. Acelaș lucru l-au făcut și advocații din județ. D prim-ministru a ascultat rugămintea atâtor cărturari și a rugat pe dl Inculeț, ministru de interne, să elibereze pe păr. I. Moța, care a și fost eliberat zilele trecute.

Gardiștii de fer deținuți au fost predați autorităților militare.

Ucigașul regretatului I. G. Duca, ceilalți doi părtași precum și alții despre cari s'a dovedit că au știut ori au chiar pus la cale omorul și cari au fost deținuți până acum în temnița dela Văcărești, au fost transportați la Jilava, temnița din București a parchetului militar, fiindcă s'a hotărât să nu fie judecați de către judecătoriile civile ci de către cele militare. Se spune că pela jumătatea luni Februarie ei vor fi judecați. Deodată cu aceasta a fost arestată și dna lui Cornelia Zelea Codreanu, șeful »Gărzii de fier« precum și o studentă care era îndrăgostită de ucigașul N. Constantinescu.

Vizita regelui și reginei Bulgariei la Sinaia.

Joi în 25 Ianuarie vor sosi la București Majestățile Lor Regele Boris și Regina Ioana a Bulgariei însoțiți de d. prim-ministru Mușanof. Majestățile Lor vor sta la București numai câteva ore și apoi vor merge la Sinaia, unde se vor aranja mari serbări în cinstea lor. Pentru acest prilej va sosi în țară și Majestatea Sa Regina văduva Maria a României.

Ședința statului parlamentar al partidului național-țărănesc

Vinerea trecută s'a ținut la București ședința statului parlamentar al partidului național-țărănesc. Dl Ion Mihalache, președintele partidului a arătat că a fost la

novie. Acestora le sună în deplină măsură mângâierea Mântuitorului: »Bucuria mea o dau eu vouă; nu cum dă lumea dau eu vouă...«

Ajuns la mănăstire, Francisc se crede ajuns pe plaiurile de lumină ale sălașelor veșnice. La stăruințele întevite ale fratelui său de a cerceta, în ziua următoare, ce-i rămânea încă liberă, pe o matusă călugăriță în vecini, la Montegiorgio, el are un singur cuvânt limpede și rezolut:

»Am venit aici ca să rămân pe loc, și nimic nu mă mai poate îndupleca să ies de-aici«. — »Dar gândește-te, frate dragă: matusa are să suferă mult, văzându-mă singur, fără tine«. — »Morovalle nu-i așa departe încât să nu mai fie vre-un prilej de întâlnire«. — Și n'a mai fost chip să-l scoată de unde intrase.

Peste unsprezece zile, la 21 Septemvrie 1856, e investmântat după ceremonialul cinului, și i-se dă numele de Gavril.

Și cu aceasta intră în legăturile aspre ale așezământului monahicesc al pasioniștilor sfântului Pavel dela Cruce († 1775). Anul de noviciat este un an de probă. Ucenicii într'ale noiei vieți călugărești poartă aceeași haină dură, cu semnul alb tras pe fond negru al unei inimi cu inscripția: Jesu Xristi Passio = Patima lui Isus Hristos (de aiciia numirea de: Pasioniști), deasupra căreia stă o cruce. Recitează și ei în cor ceasurile, ca cei bătrâni; se scoală noaptea la închinare, iau parte zilnic la două liturghii, postese trei zile la săptă-

mână, ajună mult, dorm îmbrăcați în sutană, vorbesc puțin, învață mult și se căznesc zi și noapte să-și facă sigură chemarea.

Cine ar crede însă că o atare viață e o viață amară, îmbăcsită, vîguită, se înșală amar-nic. Dimpotrivă; scăpând din robia lumii, sufletul, ca într'aripat, se înalță spre cele înalte și gustă bucurii de cari habar n'are omul simțurilor. »Să nu creadă nime«, zicea Bossuet la investmântarea unei tinere de viață nobilă, și bine zicea, »să nu creadă nime că voi, iubite surori intru Hristos, părăsind lumea ați părăsit și plăcerile. Nu. Voi n'ați părăsit plăcerile. Voi numai le-ați schimbat. Pasul făcut de voi nu înseamnă pierderea lor, ci strămutarea și înălțarea lor dela trup la spirit, și dela simțuri la conștiință«.

Fratele Gavril e o pildă vie.

În răstimpuri de răgaz își revarsă pe hârtie gândurile și simțemintele. Serie tatălui său, serie fraților săi, serie câte unui prietin rămas în lume. Și eu ce însuflețire serie despre noua-i viață!

»Să fi sigur, iubite tată, că celui chemat de Dumnezeu la călugărie i-se face un favor respus de mare, un favor ce nu poate fi prețuit la justa sa valoare«.

»O, deșertăciune a vieții mele trecute! se căina nu odată. »Ce orb am fost eu pe când trăiam în lume! Mă făceam tot strădă, pentru un pic de fum!...«

În limbajul său mănăstiresc era a doua

corabie a lui Noe ce-l purta, pus la adăpost sigur, deasupra valurilor turbate ale lumii.

La o lună după investmântare serie tatălui său:

»Mulțumirea și bucuria ce-o simțesc în această casă binecuvântată întrece, fără chip de asemănare, tot ce se poate gusta în desfătărilor deșerte și frivole ale lumii. Fii sigur, tată dragă, și crede fiului tău, care-ți vorbește cu inima pe limbă: pentru cât bun e pe lume n'ați vrea să schimb un singur sfert de oră petrecut înaintea prea sfintei fecioare Maria, mângâietoarea, ocrotitoarea și nădejdea noastră, pentru un an, și chiar și pentru mai mulți ani întregi, petrecuți cu spectacole și în tot felul de distracții lumești«.

Plictiseala nicăiri nu-i oaspete mai rar ca'n mănăstire. Îndeletnicirile călugărului sunt împărțite de așa că-i umplu toată vremea, ceas de ceas; ba până și sferturile de ceas. Timpul se scurge pe nezimțite, repede și vesel, luminos și cu perspective daurite.

Șirele ce urmează le desprindem dintr'o altă scrisoare, adresată tot tatălui său, la o lună după cea de mai sus:

»Felul de viață pe care-l duc eu aici e așa de bine regulat, că cele douăzeci și patru de ore ce compun o zi, Vă mărturisesc eu toată sinceritatea inimii mele, — mi-se par, — douăzeci și patru de clipe scurte ce se succed cu repezeala gândului. Pentru mine, între altele, și asta-i o încurajare puternică«.

(Urmează).

Dumitru Noda

dânsul dl primministru Gh. Tătărescu și l-a rugat să nu atace guvernul prea aspru, cu atât mai ales că guvernul ar fi gata să împlinescă anumite cereri ale partidului național-țărănesc. Sfatul parlamentar a aprobat toate cele declarate de dl Mihailache, a hotărât însă că nu poate să lase nedescoperite în parlament toate nelegiuirile și grozăviile dela aceste alegeri, cu atât mai ales că nimic dela vechiul sistem al partidului liberal nu s'a schimbat. S'a ales apoi președinte al sfatului dl N. Costăchescu, vicepreședinte V. Madgearu, secretar general T. Iacobescu, chestori la senat Gr. Gafencu, la Cameră Victor Moldovan.

Frământări în partidul liberal

După vechiul partid liberal și-a ales, după moartea lui I. G. Duca, de președinte pe dl D. O. Brătianu, acesta face tot ce-i stă în putință să-l împace pe dl Gh. Brătianu, care-i este nepot de frate și care a ieșit din partid supărat fiind de către I. G. Duca. Se spune că dl Gh. Brătianu nu are nici un motiv să nu primească șefia dlui D. O. Brătianu și că astfel împăcarea n'ar fi prea îndepărtată. Se înțelege că în cazul acesta s'ar face mari schimbări în guvern, Gheorghiiștii neputând rămânea pe dinafară. De altă parte se spune că dl Gh. Tătărescu n'ar fi prea bucurat de această schimbare și că și D-sa își cam caută prietini, ca să-și poată dovedi puterea. De altă parte dl Gh. Tătărescu, văzând că are prea mult de lucru cu două posturi, cu cel de primministru și cu cel de ministru al industriei, a hotărât că va abdice de acesta din urmă. În locul d-sale e vorba să fie numit unul dintre dnii N. Teodorescu, V. Sassu și Ioan Costinescu. Totdeodată se vorbește că dl Angelescu, guvernatorul Băncii Naționale, vrea să plece din fruntea Băncii Naționale. În acest caz va fi numit în locul D. Sale ori Al. Ottulescu, ori Dorel Gr. Dumitrescu ori apoi O. Xenii. Dl Dem. Dobrescu, primarul capitalei, a fost suspendat din postul său pentru că i-se poată face o anchetă.

In alte țări

Conferința Micii Înțelegeri

În ziua de 22 Ianuarie s'a deschis la Zagreb (Iugoslavia) conferința Micii Înțelegeri. Au luat parte cei trei miniștri de externe: Titulescu al României, Beneș al Cehoslovaciei și Jeftici al Iugoslaviei. Ei au examinat mai întâi situația internațională dela cea din urmă conferință a lor încoace. Și anume desarmarea care atât de mult se discută între popoare, pactul balcanic, relațiunile Micii Înțelegeri cu Rusia, și revizuirea tratatelor.

În ce privește această chestiune din urmă, miniștri de externe au constatat, că sunt și mai hotărâți în a duce o luptă cât se poate de dărză împotriva celorce vreau să desfășure un nou și foarte primejdios războiu în lume.

Ceeace este lucru principal, cei trei miniștri de externe au putut constata, ca și până acuma, că cele trei țări sunt pe deplin înțelese și că așteaptă cu suflet liniștit desfășurarea evenimentelor, fie că ar aduce bine fie că ar aduce rele.

Englezii potriviți Ungurilor

Se știe că Ungurii și-au câștigat mulți prieteni între Englezi și că dl Bethlen când a fost mai în urmă în Anglia a vorbit groznic și cu spume la gură împotriva

Micii Înțelegeri și mai ales împotriva noastră a Românilor. El a cerut sus și tare revizuirea tratatelor și reazezarea Ungariei în vechile ei drepturi. Ceeace este și mai interesant, la conferințele dlui Bethlen au luat parte foarte mulți lorzi englezi, deputați, senatori și numeros public. Discuțiile au fost foarte vii, iară dl Bethlen a fost aplaudat.

Avem și noi doi mari prieteni în Anglia, pe dl Scotus Viator și pe dl Vichham Stecd. Aceștia nu au fost de față la aceste debateri, ne-au apărut însă după aceea prin gazete. Amândoi acești domni ne-au asigurat că Englezii nu se lasă conduși de nas de dl Bethlen și că dl Bethlen n'a voit altceva cu vorbirile și conferințele sale decât să abată atențiunea lumei dela guvernarea grofească a Ungariei dinaintea de războiu care a și ruinat aceasta Ungarie. Dacă Ungurii vor continua să guverneze ca astăzi vor ruina și Ungaria cea de astăzi

O bombă într'un tren din Jugoslavia

În ziua de 22 Ianuarie, la ora 6 dimineața, în trenul Viena Zagreb și anume în vagonul direct Berlin-Zagreb-Susak, a explodat o bombă, pe când se afla trenul între stațiile Brezițe și Cesco. Vagonul a luat foc imediat. Dintre cei 13 călători cari se aflau în vagon trei au ars de vii, al patrulea a fost grav rănit. Mașina infernală a fost pusă la Viena, de un național-socialist de ai lui Hitler, ca să producă groază în oameni

Inmormântarea

lui Dr. Teodor Mihali

a fost așa de frumoasă cum Clujul n'a văzut de când e sub stăpânire românească. Cadavrul a fost așezat în biserica catedrală a Schimbării la față încă din preziua. Strada Regina Maria a fost ocupată de armata, care avea să-i dea marelui mort, onorurile, un batalion din regimentul 83 infanterie și o baterie din reg. 31 artilerie cu afetul de tun pe care avea să fie dus sicriul.

La ora 2 d. a. și-a făcut intrarea în biserică dna Mihali urmată de membri familiei, apoi dl Al. Lapedatu ministru al Ardealului, ca reprezentant al guvernului, dnii Iuliu Maniu, Al. Vaida Voevod foști primminiștri și o mulțime mare de foști miniștri și înalți demnitari ai statului.

Prohodul a fost slujit de însuși P. S. Sa Dr. Iuliu Hossu, episcopul Clujului—Gherlei înconjurat de un mare săbor de preoți. A cântat corul Episcopiei Unite, condus de dl prof. Caranica. Au vorbit mai întâi Preasfințitul, apoi Al. Lapedatu în numele guvernului, dl Al. Vaida Voevod, în numele partidului național-țărănesc, dl Al. Dragomir în numele baroului avocaților, dl N. Drăgan primarul orașului Cluj în numele orașului al cărui primar a fost, dl prof. Iuliu Moldovan în numele »Astrei«, dl prof. Vladimir Ghidionescu în numele Ligei Culturale, dl Buia în numele Uniunii Naționale a studenților creștini din București și dl Bulbuc în numele centrului studentesc »Petru Maior« din Cluj.

La ora 16, sfârșindu-se vorbirile, muzica reg. 83 a cântat rugăciunea până s'a scos sicriul din biserică apoi s'a pornit cortegiul dupăcum urmează: Cohorta de

cercetași Fântănele, garda drapelului centrului studentesc »Petru Maior«, garda Academiei Comerciale, un cordon de jandarmi, corul Episcopiei Unite, soborul de preoți cu P. S. Sa Dr. Iuliu Hossu, decorațiile purtate de dnii coloneli Seigiu și Carp, înconjurați de încă patru ofițeri superiori, două dricuri de cununii și flori, afetul de tun cu cadavrul tras de 6 cai negri. Panglicile au fost susținute de dnii generali Maroșin și Gane și de dnii coloneli Bozoc și Anton. Au urmat apoi membri familiei și rudeniile, corpul ofițeresc al garnizoanei, persoane civile, un cordon de pompieri, muzica reg. 83 inf. și soldații. La mormânt un pluton de onoare de sub conducerea dlui sublocotenent Ion Iliescu a dat salvele de onoare.

Urgia lui Dumnezeu

— Cutremurele din India —

Pumnul de praf și pulbere, care este omul e țanțoș nevoie mare între semenii săi, câtă vreme face pe craiul printre păpuși. E de ajuns însă să fie lăsat numai puținel pradă puterilor firii, și îndată își vede nimicnicia. Trăznete, vișore, revărsări de ape, prăvăliri de munți, scutundăr de teren, erupții vulcanice, un cutremur na praznic de pământ îl arată neputincios și de tot neînsemnat pe bietul muritor, cu toată agonișeala și fala lui.

A fost destul o sguđitură puternică a a brușului de tină pe care ne petrecem și noi zilele, și sumedenie de palate s'au prefăcut în mormane de dărîmături, zeci de orașe s'au nimicit, sute de sate au dispărut, mii și mii de oameni au pierit, înstăpânindu-se jalea și umbra morții peste vesele și înfloritoare colțuri de țară. Tragedia aceasta s'a petrecut aievea în zilele de 15—17 și 22 Ianuarie anul în curs, în India depărtată. Știrile telegrafice spun grozavii, și se ridică părul măciucă.

Așa, din Calcutta se vestește că numai din orașul Monghir au fost scoși de sub casele prăbușite 2300 morți. La Darbange s'au da

Mormintele nenorociților din Ossegg

Muncitorii rămași în viață sapă mormintele celor 13 colegi morți în minele din Ossegg, pe cari i au putat scoate cu mare greu. Interesant e că în acel cimitir mai sunt îngropați încă 30 de muncitori nefericiți în acelaș mod în aceeaș mină.

rîmat peste bolnavi două spitale. Toți cei 400 de nefericiți ce-și căutaseră de sănătate în acele bolnițe, au fost scoși morți de sub ruine. În regiunea Bahar se raportează c'ar fi 2500 de morți. Adevărul e că sunt cu mult mai mulți.

Pretutindena icoane sfâșietoare. Cei rămași în viață caută printre surpături cadavrele celor dispăruți. Pentru îngropare în lege nu mai ajunge vremea. Morții aflați sunt încărcăți în camioane, duși la crematoriu (cuptor de ars cadavre) și prefăcuți scrum. Așa a făcut stăpânirea cu 1100 de cadavre la Muzaffarpur; așa au făcut și rudele cu și mai mulți de-ai lor. Asta pentru ca în felul acesta să se împiedece răspândirea de boli în urma putrezirii trupurilor de morți neîngropați. Și cu toate acestea, după cum spun doi sburători englezi, cari s'au putut scobori deasupra acestui oraș, străzile sunt încă tot pline de hoituri omenești.

Cumplirea acestei urgii a lui Dumnezeu o mai mărește și faptul că scoarța pământului a crepat pe alocurea înflorător, înghițând întru adânc oameni, case, vite, și așezări vechi și socotite trainice. Ici și colo s'a întâmplat să fâșniască din pământ trâmbe uriașe de ape noroioase, inecând țărini, sate și câmpii sub strat gros de măt. Câți nu și-au aflat moartea în poporul acesta, venit tot pe neașteptate, în aceleași ceasuri de spaimă și groază ale cutremurelor! O telegramă din 21 Ianuarie curent aduce știrea că din cei 80 000 locuitori ai unui oraș zis Katmandu, jumătate și-au pierdut viața în aceste zile ale blestemului. Iar o altă telegramă, din 22 Ianuarie, vestește c'a fost un nou cutremur, care a ridicat alvia puternicului râu Gange de așa, încât s'a goit de ape, revărsându-le peste maluri. Ce prăpăd va fi săvârșit și această prăvălire de valuri furioase, încă nu se știe. Cum nu se cunoaște încă în toată grozăvia ei nici paguba în oameni și bunuri, pricinuită de cumplitele cutremure din India, cași cari puține cunoaște istoria suferințelor omenești. — Păzește-ne Doamne, de asemenea încercări! Pe noi, și pe dușmanii noștri!

A murit un mare învățat român

Duminecă la ora 2.35 după amiază s'a stins din viață, după o apărindere de plămâni învățatul profesor dela universitatea din București, facultatea de medicină, Dr. Ioan Cantacuzino. El s'a născut la anul 1864, studiile și le-a făcut la Paris, unde și-a câștigat doctoratul în medicină și științele naturale. În anul 1894 a fost numit profesor de universitate la Iași, iară după aceea la București. El s'a bucurat de o faimă foarte mare în lumea întreagă și a lucrat mult ca să vindece pe suferinzi cu seruri, prin injecții. Intre anii 1907—1910 a fost director al sănătății și atunci a introdus o organizare minunată a spitalelor în întreagă România. În timpul războiului el a organizat serviciul de apărare sanitară.

Înființând Institutul de seruri și vaccini, Dr. Cantacuzino a dat țării noastre o instituție cu care ne putem fâli în fața străinătății, pentru că n'are pereche în întreagă Europa.

Pentru marile lui vrednici el a fost ales membru al Academiei Române și reprezentant al României în Comisia de igienă a Societății Națiunilor, iar în guvernul Iorga a fost ministru al sănătății.

Înmormântarea i-s'a făcut Marți în cimitirul Belu, cu funeralii naționale, adecă pe cheltuiala statului. El însă a lăsat cu limbă de moarte să nu i-se facă nici o paradă, nici flori, nici cununii să nu i-se pună pe sicriu, nici pe mormânt, și nimenea să nu-i țină nici un discurs, iară banii cari s'ar fi cheltuit pe podoabe să se dea pentru ajutorarea oamenilor bolnavi de tuberculoză.

A fost prin urmare un om cu adevărat mare.

În vecl pomenirea lui!

Ziua unirii. Ziua de 24 Ianuarie s'a sărbătorit cu multă însuflețire în toată țara. La Blaj s'a ținut la orele 11, o slujbă dumnezească în catedrală. Au slujit mai mulți canonici, directori și profesori în frunte cu pâr. vicar arhiepiscopesc Dr. Ambroziu Chețianu. Răspunzorii au fost date de corul teologilor de sub conducerea pâr. profesor Celestin Cherebețiu. La această slujbă au luat parte toți purtătorii oficiilor de stat, elevii tuturor școlilor sub conducerea profesorilor și un număr os public. După ce s'a sfârșit slujba, fiecare școală a sărbătorit în parte această mare și însemnată sărbătoare a neamului. Pe toate eazele precum și pe catedrală au fâlfâit steaguri treicolore.

Țărani osândiți la moarte în Rusia. În Rusia de mijloc au fost osândiți la moarte și executați prin împușcare 98 funcționari și țărani cari au înstrăinat grâne din depozitele statului.

Câți Englezi au trecut la catolicism. În anul 1932 s'au întors la biserica adevărată catolică 12.371 de englezi, așa că episcopii englezi anglicani (protestanți) s'au luat de un gând de atâta amar de trecere. Numai în anul 1928 s'au reintors la catolicism mai mulți, și anume 12.372. Intre cei întorși anul trecut este și marele ziarist Greville K. D. Boyle, redactorul unui mare ziar englez din Londra.

Om norocos. La Palanza în Italia, un țăran voind să omoare un paianjen în pivnița sa, a descoperit în perete o cutie în care se aflau o mulțime de bani de aur și de argint. Pe fundul cutiei apoi a aflat o scrisoare care-l îndruma pe norocosul om să caute în peretele unei anumite pivnițe din orașel, unde va mai găsi o comoară, mult mai mare decât cea dintâi. Țăranul s'a dus la pivnița anumită și a descoperit și comoara a doua.

Și-au sărbătorit cununia de 100 ani. Păstorul de oi Stolan Dimitrievici din Chinovo din Serbia de Sud și-a sărbătorit zilele trecute ziua cununiei cu soțle-sa Ielka, întâmplată înainte cu o sută de ani. Amândoi bătrânii sunt încă bine și sănătoși. Bătrâna lucră pe acasă, iară bătrânul își duce oile și caprele la păscut. Bătrânul este de 123 ani, iară nevastă-sa de 119.

O ligă împotriva divorțului. Câteva doamne din Iași au înființat o ligă împotriva divorțului. Scopul ligei este de a face tot ce este cu putință ca să se îngreieze divorțul și să ajute pe femeile sărace divorțate. Iată că însăși femeile ajung la convingerea că ceace face biserica noastră, când nu dă vole oamenilor se divorțeze, este bine și încă foarte bine, pentru că lucră bazată pe cuvintele celui ce a zis: „Ceace împreună Dumnezeu, omul să nu despartă?”

Școlile catolice olandeze sunt vestite de bune. În anul 1933 erau în Olanda 1020 de școli catolice cu 102 000 copii de școală. Dintre învățătorii și învățătoarele acestor școli 1175 de învățători sunt călugări, iară 2929 călugărițe. La universitatea catolică din Olanda sunt 400 studenți și 100 studente. În Seminarile catolice studiază 7661 elevi de liceu și 3105 de teologi. Ce bine ar fi dacă am începe a urma pilda Olandei!

Seminarist descoperit sub zăpadă.

Părinții elevului Mantescu Vasile din clasa a opta a seminarului din Galați și-au așteptat băiatul să le sosească acasă în vacanța Crăciunului. Văzând că nu mai vine, au reclamat la primăria comunei Galeteni din jud. Vlașca. Primăria și jandarmeria au cercetat, dar nu l-au aflat. În sfârșit părinții s'au luat cu prietenii lor și l-au căutat în zăpadă. Au răscolit drumul până la o depărtare de 4 kilometri. Când erau aproape siguri că nu-l mai află, iată că au dat de el, în ziua de 13 Ianuarie, înghețat tun. Se vede că a venit cu trenul până la gara Videlec, iară de acolo a plecat pe jos acasă. Viscolul și gerul cel mare însă l-au amețit de cap, a căzut în zăpadă și acolo a rămas până în ziua de 13 Ianuarie.

Și tot mai sunt oameni de omenie.

Ioan Matei este taxator — adeca slujbaș care încasează taxele, la tramvaiul din București. El a observat pe o bancă o servietă (tașcă) uitată de cineva. Deschizându-o din curiozitate, mare i-a fost mirarea când a văzut că e plină cu bani în hârtii și monede. După ce a sosit cu tramvaiul la locul de destinație, el a plecat cu servietea la direcția tramvaiului, unde a predat-o cu chitanță în regulă. Erau în servietă 520 mil Lei. Păgubașul a fost reprezentantul firmei „Metalog'obus” a rămas el însuși ulmit când și-a găsit banii fără greș. Numai decât i-a dat cinstului om, care este Ioan Matei 5000 Lei, cerând dela direcția firmei să i-se dea voie a-i da și mai mult.

Un chinez credincios. Chinezul Yu-Sho de 18 ani s'a îndrăgostit, înainte cu 53 ani de fata Mei-Shuu. Părinții lui însă n'au voit să-l ajute, iară el, neavând bani, a trebuit să-i mărturisească logodnicei că n'are banii

Gemenii Piccard

Toată lumea a auzit de profesorul francez Augustin Piccard, care a făcut vestitul zbor în stratosferă adecă la o înălțime de peste 10 mil de metri, unde nu mai este aer, ori dacă este, e atât de rar, încât omul nu mai poate trăi acolo. Profesorul Piccard are un frate geamăn care seamănă cu el foarte bine. Amândoi frații au împlinit de curând 50 ani, așa că amândoi la oialtă au acum 100 ani.

de lipsă ca să-și țină o soție. Cu sufletul amărît s'a luat bietul chinez și s'a dus în lume, până-și va fi câștigat bani de ajuns ca să se poată căsători. Logodnica a fost foarte credincioasă și ea, i-a făgăduit să-l aștepte. Și a lucrat bietul Yu-Sho nu mai puțin de 53 ani, pânăce în sfârșit a avut bani destui, ca să-și poată susține logodnica. Venind acasă, și-a aflat logodnica credincioasă, și, amândoi fiind de 71 ani, s'au căsătorit săptămânile trecute.

Au fost arestați bandiții de pe șoseaua Trusești. În ziua de 14 Ianuarie au fost arestați săteanul Ion Mazăre din comuna Scobinți (Iași), săteanul Acasandrei în comuna Hârlău (Iași), iară săteanul Ion Bolovan în apropiere de Botoșani. Aceștia trei, sub conducerea lui Ion Coroiu, au jefuit conacul moșiei Guranda, locuința comerciantului I. Kohn din satul Guranda, și au omorât pe maiorul de jandarmi Manuil, pe plutonierul Agrigoroaei și pe soldatul Ion Lupașcu.

Un câne cu un jumătate de milion. O crescătoare engleză de câni și-a vândut nu de mult cânele cu 3500 dolari adică un jumătate de milion Lei, cel mai mare preț ce s'a dat vreodată pentru un câne.

Un curcan scapă de moarte pe un copil. Într'o comună din Africa de Sud un copil se juca într'o curte, pe lângă un cârd de curcani. Deodată apare un șarpe veninos numit cobra și se pregătește să sară asupra copilului. Mama speriată era cât pe aci să înnebunească de spaimă. Atunci, ca la o poruncă, curcanul se apropie de șarpe și-i dă una cu ciocul tocmai în cap, așa că șarpele rămâne mort pe loc.

Câte hârtii de 1000 Lei s'au schimbat până acuma. Banca Națională a României a întocmit un tablou din care se vede că, până la data de 15 Decembrie 1933, au schimbat la orașe, hârtii de o mie de Lei vechi în hârtii noi, la un număr de 62.329 persoane în valoare de Lei 5 miliarde 631 milioane 153 mii; iară la țară 30.000 de persoane în valoare de 849 milioane 153 mii Lei. — De aici se vede că banii nu sunt în mâinile

băncilor, ci în a oamenilor singuratici, și că prin urmare îi țin pe fundul lăzii, în loc să-i treacă în comerț și în industrie, producând cel puțin 10 procente. Iată ce înseamnă lipsa de încredere a oamenilor, ce pagubă pentru ei înșiși și pentru stat!

S'a scufundat o corabie cu 200 Chinezi. Pe bordul unei corăbii chinezești cu pânze veneau, dela orașul Kainan, 200 Chinezii cari aveau de gând să intre, pe neobservate, în portul Singopore. În largul mării însă corabia a fost surprinsă de o furtună groaznică, așa că 28 de călători au pierit înădușiți din cauza înghesuielii prea mari. Ei au fost aruncați numai decât în mare. În cele din urmă corabia s'a scufundat cu toată încărcătura ei, în largul portului Cheribon. Un vas de poliție a plecat numai decât în ajutorul celor cari se înecau. Cu toate încercările numai pe 16 inși i-au putut scăpa de moarte, ceilalți înecându-se cu toții. Cei 16 inși mântuiți au fost declarați arestați numai decât, pentru că au încercat să intre pe furișul în portul Singopore.

Exportul nostru de vite. În anul 1933 România a exportat 16 mii 584 vite cunoscute, 116 mii 420 porci, 427 mii 892 kgr. carne proaspătă, 50 cai de măcelărie, 1800 oi. Exportul s'a făcut în următoarele țări: Austria, Cehoslovacia, Franța, Italia, Grecia, Germania, Palestina, Insula Malta și Egipt.

Spaniolii își vin în ori. Toți cetitorii de gazete știu, ca de când Spaniolii și-au făcut țara republică, catolicilor le merge foarte prost, fiindcă necredincioșii îi prigonesc. După orice prigoană urmează însă o renaștere, renaștere care se face și în Spania. Ziarul catolic „El Debate” n'avea, pe vremea regatului, decât 80 mii abonați, iară acuma are 200 mii. Și-a cumpărat de atunci o mare mașină rotativă de tipar, cu care tipărește la oră câte 60 mii de exemplare din câte 48 pagini. Mașina aceasta mare s'a cumpărat din daruri făcute de creștini cu dare de mână.

Mame cu copii mulți. Zilele trecute Preafericitul Părinte Papa Pius XI. a primit în audiență 92 mame cari au peste 8 copii,

cari s'au prezentat la sf. Părinte sub conducerea contesei Nannerini. Sf. Părinte le-a primit foarte bine, le-a binecuvântat și le-a spus ce mult ține Dumnezeu la mame, cu atât mai ales, că prin ele își revărsă Dumnezeu harul său asupra oamenilor. Cu cât are o mamă copii mai mulți, cu atât își revărsă prin ele mai de multe ori harul asupra oamenilor. Ele îi ajută lui Dumnezeu la crearea nouilor făpturi, și chiar de aceea Dumnezeu le va răsplăti în mod deosebit.

Cele mai multe misiuni poporale se fac fără îndoială în Olanda. În cei din urmă 10 ani s'au ținut adică în Olanda cu totul 10.648 de misiuni poporale, la cari au luat parte 511.196 persoane, cu toate că Olanda nu are mai mulți de două milioane și jumătate catolici.

Cum a fost Crăciunul în Rusia. Bolșevicii ruși și-au dat toată silița și în anul acesta ca creștinii să nu-și poată sărbători Crăciunul. Au oprit vânzarea brazilor, au aranjat tot felul de serbări ticăloase, pe copii i-au adunat în școli, unde le-au spus tot felul de prostii: că nu este Dumnezeu, și altele multe. Cu toate acestea bisericile puține, cari au mai rămas, au fost atât de pline de credincioși în zilele de Crăciun, încât oamenii plângeau ca să poată intra și ei. În jurul bisericilor erau mii de oameni, cari scriburau de frig, însă nu le păsa, numai să audă și ei vreo rugăciune și vre-un cântec.

Un clopot de aur. La Santiago în Chile (un stat din America de Sud) s'a aflat făcându-se săpături, un clopot foarte vechi de aur. Aurul din el prețuște cam 50 milioane Lei, iar însuș clopotul, fiind singurul clopot de aur din lume, te miri câte milioane mai mult.

Strângeri de comori

Veșnic ne întrebăm: „Unde-s banii din circulație” cari ne-ar putea deschide noi căi de câștig, cari ne-ar îmbunătăți starea noastră în care ne aflăm?

La această întrebare voiu căuta a răspunde în articolul de azi.

După un tablou pe care l-a publicat Banca Națională cu toate succursalele și agențiile ei — până la 16 Dec. 1933, au schimbat în orașe, hârtii vechi de câte o mie de lei în hârtii noi la un număr de 62.329 persoane, a cărui valoare este suma înspăimântătoare de lei 5.631.719.000.

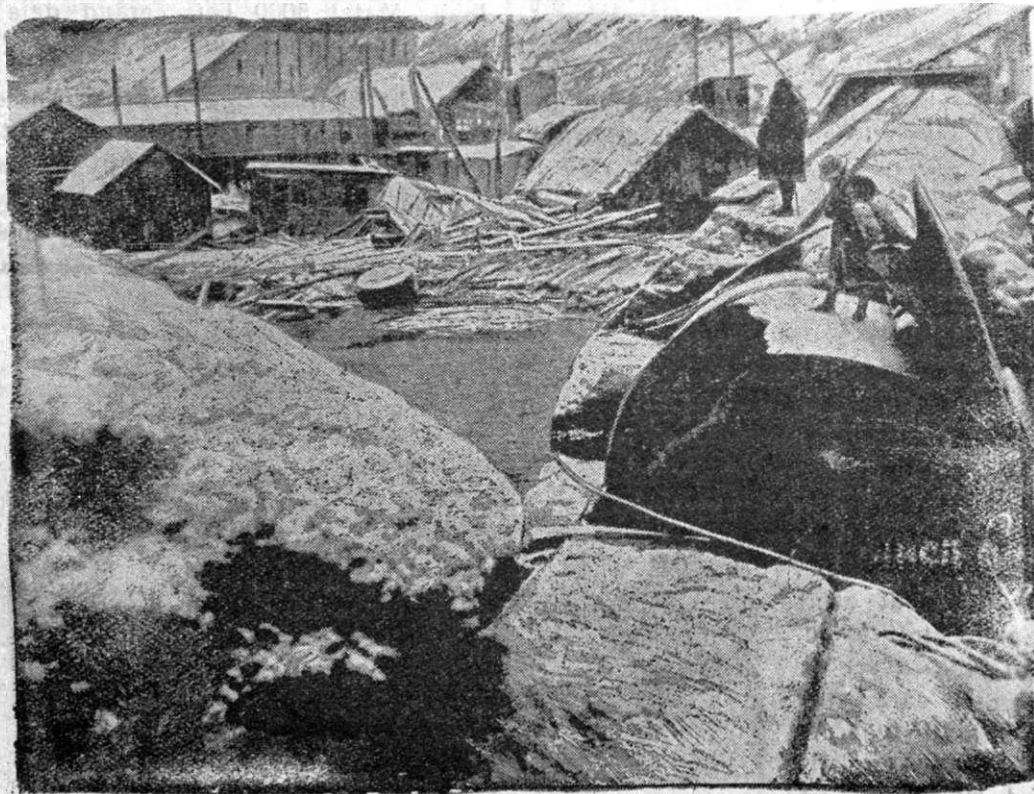
Dacă trecem să vedem la țară numărul biletelor vechi schimbate pentru cele noi constatăm tot din acel tablou, că s'au prezentat 30.000 de persoane, cărora li-s'au schimbat hârtii vechi în suma de 849.153.000 Lei.

Iată, că din citirea acestor cifre putem singuri să vedem, unde-s banii, în mâinile cui se află! Oare aceste cifre sunt adevărate? Eu voiu răspunde că nu! Și pentru ce? Răspunsul vine dela sine: pentru că nu toți au plecat dela vetrele lor pentru că să-și schimbe toate hârtiile de o mie lei, pe cari banca noastră de emisiune vrea să le retragă din circulație, durere preschimbarea acestor bilete s'a amânat așa că nu toți s'au grăbit să și-le schimbe.

Dacă am putea face un tablou de toate biletele vechi cari se vor schimba în ajunul retragerii lor de pe piață, vom putea constata că n'au mâinile cetățenilor se află sume înspăimântătoare, cari nu văd lumina zilei, și cari sunt ținute închiși pe fundul lăzilor și cassetelor de fier.

Oare care să fie cauza, de acești bani

Nenorocirea din Colmar

La Colmar, în Alsacia-Loreno (Franța) s'a spart o țevă groasă prin care conducea apa la uzinele electrice. Țevăa a spart pe o lungime de 80 metri iară apa ce a ieșit din țevă a nimicint întreg ținutul acela dimpreună cu uzina electrică, omorând și 8 oameni.

sunt ținuti sub formă de comori, acasă la cei ce-i au și nu-i depun, după cum am zis în articolul trecut, la Casa de Economii din satul și orașul lor.

Astăzi mai mult ca oricând, nu avem încredere în nimic nici chiar în noi înșine.

Așa cei ce au bani mulți le este frică să-i întrebuințeze în comerț, să-i depună pentru a produce un venit, pentru că nu este siguranță în afacerile în care a-i dori să-ți pui banii.

Dați, vedem că ce pagubă mare se aduce tuturor prin aceea că ținem banii sub formă de comori acasă la noi.

Suferim cu toții, începând de la cel ce face economii — crută — până la stat care nu-și poate lua partea ce i-se cuvine sub formă de impozite.

Dacă noi vom calcula la toate aceste sume care sunt ținute departe de comerț, o dobândă cât de mică, vom vedea că paguba ce o culegem de pe urma acestei afaceri este foarte mare și care în loc să ne îmbunătățească starea noastră a tuturor, ne-o înrăutățește și mai mult.

Pentru aceea trebuie să pornim la drum, cu curaj și cu siguranță, și să scoatem comorile noastre ascunse și să le plasăm în diferite afaceri, câștigând prin aceasta toți, înscând încredere în afaceri și rețevind dorul de câștig prin depunerea lor în mâinile celor ce fac comerț, sau depunându-i la Casa de Economii.

Aceasta trebuie să o facem cu mult curaj, pentru că să putem da dovadă și vecinului nostru, arătându-i foloasele ce ni le aduce capitalul pe care l'am plasat în afacerea cutare sau cutare. Căci numai astfel vom putea face să dispară această boală a stăngerii de comori, care se numește „teaurizare“ și care după cum am văzut numai bine nu ne poate aduce.

Să căutăm a recăștiga încredere în noi înșine, în comerț și în toate instituțiile care ne aduc și ne dau posibilitatea de câștig, schimbând prin aceasta starea de lucruri care mereu ne ține în a nu putea porni la drum cu siguranță și curaj.

În felul acesta vom reveni la timpuri mai bune, schimbând fața vieții noastre în care trăim, care ne va aduce bunăstare, încredere și siguranță în toate afacerile pe care le vom face pe cu ajutorul lui Dumnezeu.

Ol. I. Barna.

Convocator

P. T. Membri ai »Casinei Române din Blaj« se convoacă prin aceasta la a XXXIV adunare generală, care se va ținea Duminică în 4 Februarie 1934 orele 10^{1/2} a. m. în localul Casinei. — Dacă nu se va împlini numărul regulamentar de membri, adunarea se va ține în aceeași zi la ora 11^{1/2} a. m. cu orice număr de membri.

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării și designarea alor doi membri pentru verificarea procesului verbal.
2. Raportul general al comitetului.
3. Raportul casierului.
4. Alegerea comisiunilor pentru consurarea rapoartelor de sub 2 și 3.
5. Raportul comisiunilor de sub 4.
6. Alegerea comitetului.
7. Eventuale propuneri.*)

Blaj, din ședința comitetului ținută la 14 Ianuarie 1934.

Dr Ioan Bianu
vicepreședinte

Dr Traian Denghel
secretar

*) În sensul art. 10 c. din statute, propunerile se vor trimite Comitetului cu cel puțin trei zile înainte de adunarea generală.

Pelagra

În anul trecut, vremea a fost mai mult răcoroasă și ploioasă. Din cauza aceasta porumbul nici nu s'a copt bine. Oamenii l-au cules necopt și l-au pus la păstrare. Porumbul necopt însă nu se poate păstra: se strică și se mușcă. Iar mămăliga pregătită din acest porumb nu e bună. Cine mănâncă mămăliga de aceasta se îmbolnăvește. Boala se numește *pelagră*. Unii li mai zic și *buba tranșilor*, *jupuială*, *parleală* și *pecingine rea*.

Cel bolnav de pelagră simțeste turburări în toate mădulele. E tot suferat și n'are voie de lucru. Pofta de mâncare încă i-a perit. Li vâjăie urechile, amețește și nu poate dormi.

Cât ce dă primăvara, bolnavul simțeste căldură în palme și la tălpi, iar pe dosul mânilor și a picioarelor o mâncărime puternică. Pielea se înroșește și se umflă, acoperindu-se cu beșicute multe pline cu o zeamă galbă. Beșicutele creapă și pielea se jupuește. Jupuiala se arată nu numai pe mâni și pe picioare, ci pe toate părțile corpului atinse de arșița soarelui.

În aceeași vreme, bolnavului i-se întunecă vederea sau vede scânteii verzi și are furnicături și cărcei prin mușchi.

Mai târziu li tremură buzele, simte un nod în gât, i-se împletecesc picioarele ca la omul beat. Aude tot felul de șgote: cântări, bubuituri, vâjăituri. Il frământă gânduri rele, țipă, injură, strigă și nu-și mai bate capul cu nimic.

După trei-patru ani de boală pelagrosul înnebunește. Se crede căne, pisică

sau altă fiară sălbatică. Se aruncă în apă și se înecă, ori se spânzură sau își taie beregeta cu un cuțit, fără să-și deie seama ce face. De mulțori pelagrosii slăbesc, se istovesc și mor în cea mai desăvârșită neștiință.

Boala e grozavă și pricina boalei e numai porumbul stricat. În acest porumb se găsește o otrăvă numită *pelagrozină*. Prin fierbere aceasta otrăvă nu se nimicește, așa că se găsește și în mămăligă și din mămăligă se poate lua boala.

Otrăvirea cu pelagrozină se face pe încetul hrânindu-se omul cu mămăligă rea. Dacă s'a ivit boala și omul nu se mai hrănește cu mămăligă, se însănătoșează. Dacă însă să hrănește într'una tot cu mămăligă stricată, otrava se tot îngrămădește și arde toate țesăturile corpului pricinuind turburările cari se țin într'una până la sfârșitul boalei.

În anul acesta, fiind mult porumb stricat, primejdia pelagrei e mare și oamenii trebuie să se trudească în tot chipul să nu deie boala peste ei.

De aceea să mănânce cât mai multă pâine de grâu. Iar dacă n'au grâu și trebuie să se hrănească cu mămăligă, se mănânce numai mămăligă din porumb uscat.

Dacă n'au porumb uscat, trebuie să se îngrijească să-l usuce. Uscarea pot s'o facă așezând știuleții de porumb în coșere de nule, ca să-i poată bate vântul. E bine să se pună măracini printre știuleții de porumb. Se poate usca porumbul și în podul casei, unde este mai cald și umblă și aerul.

Cine are porumb mult și nu-l poate usca în podul casei sau în coșerele de nule, e bine să facă uscarea în cuptoare. Camerele de agricultură s'au îngrijit că aproape în fiecare sat să fie câte un cup-tor pentru uscarea porumbului.

Oamenii cari uscă bine porumbul și mănâncă mămăligă numai din porumb uscat, nu se vor îmbolnăvi niciodată de pelagră.

Ion Popu-Câmpeanu

Hoția dela Bayonne

Nu se poate descrie impresia pe care a avut-o asupra locuitorilor pașnici din Bayonne (Franța) vestea hoției lui Stavisky, care tocmai la primăria din Bayonne și-a început hojiile. Lumea adunată pe străzi discută cu aprindere cele întâmplate și nu se poate liniști nici cum.

Camera de Agric. a Jud. Târnava-Mică BLAJ

Sfredelitorul măduvei porumbului

(Pyraustra Nubilalis)

Deoarece pagubele cauzate porumbului de către viermele (larva) unui fluture numit „Sfredelitorul măduvei porumbului” sunt în anul acesta foarte mari, Camera de Agricultură pentru apărarea recoltei de porumb în viitor, ține să dea câteva informații și sfaturi, recomandând ca agricultorii să folosească aceste îndrumări în interesul lor propriu.

Apropie în tot județul, lanurile de porumb au avut o înfățișare tristă; cocenii ruși, încăleci și căzuți la pământ. Examinând un asemenea fir, vedem deasupra fiecărui nod câte o gaură iar în jurul găurii un rumegus.

Dacă spintecăm în două cocișorul unde se găsește aceste găuri, găsim în interior măduva mâncată de un vierme cenușiu cu multe puncte negre pe corp. Acest vierme roade miezul tulpinei încât ciucălaul nu se mai poate desvolta ba alții intră chiar în interiorul ciucălaului rozând boabele erude. Este caracteristic că viermele începe totdeauna stricăciunea dela spic în jos.

Partea dedeasupra a tulpinei ce este dedeasupra locului unde viermele a intrat în ea, se rupe foarte ușor, așa că un vânt cât de mic doboară tulpinile atăcate la pământ.

Din aceasta cauză producțiunea este foarte scăzută; într'adevăr nu numai că primul ciucăla se desvultă cu greutate, dar de cele mai multe ori este împiedicată și formarea stiuletelui al doilea, care eventual s'ar fi desvultat.

Peste iarnă, soarta viermilor, în cele mai multe cazuri este legată de cea a părților plantei în care se află. Dacă se lasă afară, rămân și viermii acolo, dacă se arde tulpina viermii se prăpădesc. Se vede deci clar că pentru combatere se cere o acțiune comună din partea tuturor.

Apărarea trebuie să se execute deci astfel:

1. Acolo unde se observă stricăciunea viermelui pe spic, cel mai grabnic lucru este ca spicul să se taie cu mică parte din tulpină și ale da la foc.

2. Firele de porumb să fie tăiate îndată ce culesul ciucălailor s'a sfârșit. — Nu mai trebuie lăsați tulpinile pe pământ și acolo unde mai sunt să se strângă și să li-se dea foc.

3. Tăiatul tulpinilor să se facă cât mai aproape de pământ.

4. Toamna sau primăvara, cu ocazia grăpatului să se strângă cu copiii rădăcinile și rămășițele de pe pământ și să se ardă, fiindcă îngroparea lor prin plug nu prea strică viermelui.

5. Să fim cu atențiune la sfârșitul porumbului, fiindcă după cum știm și în coceni se află viermi, deci necondiționat au să fie arși și aceștia.

6. Tulpinile de porumb cu frunze pot fi întrebuințate în alimentația vitelor, însă toate resturile cari n'au fost întrebuințate ca atare până la 15 Februarie trebuie distruse prin foc.

7. Păstrarea rămășițelor de porumb (coceni, tulpini etc.) până vara, după cum se obișnuiește în multe părți, cauzează cel mai mare pericol.

Apărarea după cum vedeți nu cere jertfe mari de muncă și de spese, în ceasul al 12-lea VĂ atragem atențiunea ce dezastru vă așteaptă.

Mântuiți-Vă porumbul din anii viitori, executând pe întreg teritoriul comunei DVoastre îndrumările de mai sus.

Ing. agr. Victor Frâncu

Nou abonament la foaie

Cu 1 Ianuarie 1934 deschidem nou abonament la gazeta noastră. Prețurile sunt următoarele:

Pe un an întreg . . . 150 Lei
Pe jumătate de an . . . 75 Lei
Pe trei luni . . . . . 40 Lei
Pentru America și străinătate . . . 300 Lei

Cine ne trimite în cursul lunii Ianuarie abonamentul pe întreg anul 1934, adică 150 Lei, primește în cinste Calendarul dela Blaj pe 1934, trimis acasă, cu poșta plătită de noi. Inșă cum calendare avem puține, cine vrea să-l mai poată căpăta, e rugat să grăbească cu trimiterea sumei de abonament!

Abonamentul la foaie se plătește pe înaltele. Pe așteptare nu mai putem trimite gazeta nimănui.

Restanțierii sunt rugați să ne trimită cât mai neîntârziat sumele cari ne dătoresc, ca să nu fim siliți a-i înșira între răi platnici la lista neagră, pe care vom începe să o publicăm și noi, ca și alte gazete.

Dacă se află într'o comună cel puțin 10 abonați, cari cer foaia pe o singură adresă (a preotului, a cantarului, ori a altui om din sat) și ne trimit pe înaltele suma de 1200 lei, le trimitem gazeta un an întreg cu această sumă. Astfel abonamentul este numai 120 lei pe an!

În lumea de astăzi nimenea nu mai poate trăi fără o gazetă la casa sa. Grăbiți deci și vă abonați la „Unirea Poporului”, foaie creștinească și de simțiri românești!

Administrația

Fel de fel

Bărbați puțini

Un învățat german a făcut socotsala, că în Europa numărul femeilor este cu trei milioane 400 de mii mai mare decât al bărbaților. Cei mai multe femei trăiesc în Norvegia și în Anglia, apoi în Franța, Belgia și Ungaria.

Gaz scos din lemne

În Germania, învățații au iscodit cum se poate scoate gaz din lemne. Acest gaz este foarte ieftin și automobilele sunt mânate cu gaz de acesta și nu cu benzină.

Orașul gemenilor

În orașul Praga, capitala Cehoslovaciei, în anul trecut s'au născut 1400 de gemeni, dintre cari 60 la sută sunt bărbați. De aceea orașul acesta a căpătat numirea de orașul gemenilor.

Burueni cari mănâncă oameni

În Mexico crește o buruiană numită *Aranya* despre care se spune că mănâncă oameni. În săptămânile trecute a pierit un copilăș dela casa părintească și n'a putut fi găsit numai după câteva zile. Corpul copilului a fost găsit mort între frunzele acestei buruieni. Cum frunzele buruienii *Aranya* se string peste noapte, trupul copilului a fost prins între frunze și copilul s'a înăbușit murind.

Vrabie cu două capete

În grădina unei case din orașul Lindley, în Anglia a fost zărită o vrabie cu două capete. Această vrabie mănâncă cu două ciocuri în același timp. O asemenea minune nu s'a mai pomenit până acum.

Cum se pot apăra galițele de boale

Se iau zece kilograme de grăunțe și peste ele se toarsă un pumn sau două de var stins. Se mestecă bine până ce toate boabele se acopere cu praful de var, apoi se dau galițelor să le mănânce. Se face așa vre-o 10—15 zile și dacă boala a început, va înceta, iar dacă mor galițele la alții, ale noastre vor scăpa.

Vacile cari nu stau la muls

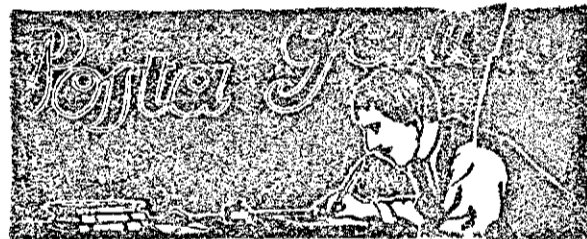
Sunt multe vaci cari nu stau la muls. Pentru a le face să stea la muls e bine să se pună pe spinarea lor o pânză înmuiată în apă rece. Vacile îndată ce simt răceala și umezeala pânzei, se îmbălezesc, se lasă la muls și își dau tot laptele.

Pedeapsă americană

Judecătoria din orașul Filadelfia a osândit pe moșneagul William Hoover, om de 70 ani, pentru că s'a îmbetat, să scrie de 360.000 ori cuvântul beție. Cum moșul nu știa să scrie unul dintre judecători a fost însărcinat să-l înrețe să scrie.

Dare pe oamenii grași

Dintre toate orașele Europei, în Viena sunt cei mai mulți oameni grași. Cărmuirea din Austria a hotărât să-i pună pe toți grașii să plătească o anumită dare.

Procop Iacobcinc, Belgia. — Pentru că să fie achitat întreg abonamentul pe 1934 mai trimiteți încă Lei 222 (două sute douăzeci și doi).

Curatorul bisericii Neașova. Bani trimiși i-am trecut pe 1932. Mai restăți încă abonamentul pe 1933 și 1934. Blaga Ilie, H. Titan. — Mai aveți de plătit pe 1934 Lei 124.

Vasile Ghejan. Mai aveți un rest de 10 Lei.

P. B. L. Am primit 200 Lei. Mai restăți pe 1932 Lei 60; 1933 Lei 150.

Am primit câte 150 Lei dela următorii: S. Șerban Moldovan Gheorghe, Vincentiu Monea, Sanda Ioan-Ioan Rotariu, Curatorul bisericii Neașova, Vasile Cosma, Surd Grigore, Septimiu Barbu, Mateiu Vasile, Ioan Aftenie.

Iosif Corman, Vasile Ghejan, Văd. Elena Dăianu Dobocan Ioan, Gheorghe Popa, Sr. „Notre Dame”, Dej, Demetriu Fărcaș, Valeria Popescu, Rugan Dumitru, Iosif Lazar, G. Tripun Florian, Mihail Hotea, Gheorghe Podina. Câte 300 Lei: Băcilă Alimpu, Mărginean Gheorghe, Iacob Lazar, Ioan Momțan, Ing. D. Marian. Of. parohial Cizer.

Alte sume: Goga Ioan I. T. 40; Simion Orb 50; Ieronim Morariu 104; Sanda Ioan 200; Căminul „Măgureanul” 50; Blaga Ilie 50; Cojocariu Front 210; Gheorghe Covrig 200; Pr. N. Ticăiu 1060; Mihai David I. T. 180; Ioan Pop 100; Oancea Vasile 144; Ioachim Maxim 140; Teodor Macrea 600; Brad Ștefan 148;

Văleșăcean Gheorghe 100; Dumitru Periş 75; Mesaroș Pancrațiu 75; Vasiac Simion 77; I. Grigorie 244; Ioan Hideg 75; Brici Nicolae 250; Of. parohial Șimand 375; Lucaci Alexandru 210; Gh. Neculaș 100; Ioan Popă I. V. 60; Petru Bunișeu 200; Aurel Modi 75; I. Zinculescu 180.

Redactor: IULIU MAIOR.